

жите на Господа, какъ можете да възкръснете? Ако единъ цигуларь тръбва да иждиви 12 години постоянно 1—10- часовъ трудъ на денъ, за да се научи да свири, ние, християнитѣ, колко тръбва да свиримъ, за да се научимъ на Христовото възкресение? Една отъ слабоститѣ на съврѣменната цркva е, дѣто мисли, че всичко съ даръ може да се получи. Господъ може да ни даде цигулка, струни, лжкъ даромъ, и учителъ може да ни хване и за него да плати, но ние ще тръбва да иждивяваме на денъ 10 часа, да се научимъ да свиримъ — упражнението тръбва да бѫде отъ нась. И онзи, който не може да се упражнява така, той е човѣкъ лѣнивъ, неспособенъ, той не е достоенъ за Царството Христово.

Когато Христосъ казва на своите ученици: „Миръ вамъ!“, ако бихъ ви изтълкувалъ тази фраза въ нейния широкъ смисълъ, то значи сѫщото както, когато капелмайсторът вземе нѣкоя симфоническа ария, махне съ прѣката и всички изеднѣжъ слушатъ и започнатъ да свирятъ. Когато и Христосъ казва: „Миръ вамъ!“, всѣки тръбва да се приготви съ своята цигулка, съ своя лжкъ и да слуша този Божественъ тактъ, който отъ едина край на свѣта до другия постоянно се движки. Всички хора пѣять и свирятъ прѣдъ Господа. Той ги инспектира. Онзи, който не се е научилъ да пѣе, криви си устата. Плаченето — това е криво пѣене. Въ смѣха устата се издигатъ малко нагорѣ, а при плача се накривяватъ надолу. Онзи, който плаче, е младъ, още не се е научилъ да пѣе. И тъй, плачътъ е криво пѣене, което, впрочемъ, е подготовка за добро пѣене. Не е